

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla **felperesnek** az OIT Hivatal Jogi Főosztály által képviselt **alperes** ellen **bírói jogkörben okozott kár megtérítése** iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. április 3-án kelt 10.P.20.513/2007/22. számú ítéletével szemben, a felperes által 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

A 23.900,- (Huszonháromezer-kilencszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2800,- Ft perköltséget. Kimondta, hogy a le nem rótt 23.897,- Ft eljárási illeték az állam terhén marad. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperesnek "A" és társa alperesek ellen ügyvédi munkadíj megfizetése iránt indított perében a Zalaegerszegi Városi Bíróság P.20.893/2004/5. számú ítéletével mérlegeléssel állapította meg a felperest megillető munkadíjat. A perérték, a felperes által kifejtett képviseleti tevékenység mértéke, az ügy jogi nehézségfoka és a képviselet színvonala alapján - az alperesek által már megfizetett összeg figyelembevételével - 39.000,- Ft megbízási díj megfizetésére kötelezte az alpereseket, ezt meghaladóan azonban a keresetet elutasította. Az alperes 2.Pf.22.475/2004/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, a marasztalási összeget - az alperesek e tekintetben tett elismerő nyilatkozatára figyelemmel - 48.000,- Ft-ra felemelte. A másodfokú határozat szerint az elsőfokú bíróság által okszerű mérlegeléssel meghatározott megbízási díj felemelésére nem volt megalapozott indok.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az alapperben perújítási kérelmet nyújtott be, de kérelmét elutasították.

A megyei bíróság ítélete jogi indokolásában kiemelte, hogy a bírói jogkörben okozott kár megtérítése iránti felperesi követelés elbírálása során a Ptk. 349. §-ában foglalt feltételeken túl a bíróságnak vizsgálni kell, hogy a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt általános kártérítési feltételek fennállnak-e. Az alapügy irataira támaszkodva kifejtette, hogy a felperes által sérelmezett ítélet meghozatala során a bíróság mérlegeléssel állapította meg a felperesnek járó megbízási díjat, hisz a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a megbízási díj mértékében a megbízóival milyen tartalmú megállapodást kötött. Az alperes eljárása nem volt jogellenes, a törvényi rendelkezéseknek megfelelően járt el. A jogellenesség hiánya az alperes kártérítési felelősségét kizárja.

Az ítéleti indokolás utalt még arra, hogy a felperes jogorvoslati kérelmei sem vezettek eredményre. Az alapperben érvényesített követelés érdemi vizsgálatára, ebben a körben bizonyítás felvételére jelen eljárásban nem volt lehetőség.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a jogszabályoknak megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Az elsőfokú eljárásban előadottakat részben megismételve kifejtette, hogy a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet az ügyvédi díjszabás tekintetében a bíróságra kötelező rendelkezéseket tartalmaz. A rendeletben előírtaktól való eltérést a bíróság indokolni köteles, ilyen indokolást azonban a bíróság döntése nem tartalmaz. Kiemelte, hogy az alapperben kirendelt szakértő megállapítása szerint a felperes 102 órát foglalkozott az ügygel és ez reális, a rendelet 3. § (3) bekezdése pedig óránként 5.000,- Ft munkadíjat irányoz elő.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybehagyását kérte. Kiemelte, hogy a fellebbezés nem tartalmaz olyan új tényt vagy bizonyítékot, amely alkalmas lenne az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

A megyei bíróság az ítéletében helyes tényállást állapított meg és a tényállási elemek megfelelő értékelésével megalapozott döntést hozott. Az ítélet tábla az elsőfokú döntés indokaival is egyetért, pusztán - a fellebbezésre figyelemmel - az alábbiakat emeli ki.

A felperes bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított pert az alperessel szemben. Arra hivatkozott, hogy a korábban már jogerős ítélettel lezárt peres ügyben a bíróságok a jogszabályokat törvénysértően alkalmazták, a jogerős ítélet tehát jogszabálysértő.

Ez a hivatkozás azonban - az alábbiakra tekintettel - nem alkalmas a kereseti kérelem megalapozására, az alperes kártérítési felelősségének megállapítására. A felperes által a keresetlevélben, majd fellebbezésben megjelölt - az ügyvédi munkadíj megállapítása során az alapperben értékelendő - körülmények vizsgálata és értékelése a jogerős ítélettel befejeződött peres eljárás tárgyát képezték.

A Pp. 229. § (1) bekezdése értelmében a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek egymás ellen új keresetet indíthassanak vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagilag jogerő).

Az 1997. évi LXVI. tv. 7. §-a úgy rendelkezik, hogy a bíróság határozata mindenre kötelező, ideértve azt is, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy ennek hiányát állapítja meg.

A fentiekre figyelemmel az alapperben értékelt körülmények jelen perben való újbóli vizsgálatára nincs eljárási jogi lehetőség. Erre csupán a jogorvoslati - jogerős bírósági ítélet esetében pedig csak az ún. rendkívüli jogorvoslati - eljárások biztosítanak megfelelő kereteket. A bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti per nem töltheti be a rendkívüli jogorvoslat szerepét, nem terjedhet ki a jogerős ítélet - bizonyítékok újbóli értékelésével való - érdemi felülbírálatára.

A fentiekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének első fordulata alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező, de személyes költségmentesség kedvezményében részesült felperes helyett a fellebbezési eljárási illetékből álló perköltséget a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Győr, 2008. szeptember 1. napján

Dr. Világi Erzsébet
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám
előadó bíró

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária
bíró